comunicacio@ddgi.cat - 27/11/2015 09:01 - 79.153.23.52

LES BERNARDES

MANEL BAYO

▶ **Casa de Cultura Les Bernardes, Salt.** Carrer Major, 172. **Fins al 31 de desembre.** De dilluns a divendres, de 10 a 13h i de 16 a 22h. Festius tancat.

■ Res millor que la sobrietat del llenguatge periodístic per situar l'origen de la història: «Una forta explosió produïda per una fuita de gas va causar ahir al matí importants danys materials en un habitatge del carrer Torres i Bages de Salt». Així relatava la periodista Susanna Oliveira els fets esdevinguts la matinada del 7 d'abril de 1990 a la residència dels Bayo Rigau, uns fets, tanmateix, que reverberarien més enllà de l'eixordador moment concret en forma de feixuc desenrunar i pacient reconstrucció.

De fet, el darrer capítol de la història l'acaba d'escriure Manel Bayo 25 anys després en forma d'exposició-homenatge: a Les Bernardes l'artista recrea, en forma d'instal·lació, l'episodi concret a través de fragments dispersos que vindrien a ser les unitat mínimes de sentit a partit de les quals s'articula un llenguatge essencialment privat.

Amb tot, és important no confondre «privadesa» amb «hermetisme»: la proposta de Bayo parteix de la naturalesa privada de l'espai domèstic i de la singularitat de tots i cadascun dels elements que la conformen (començant per les quatre parets i acabant per la rajola penjada a la paret amb el canònic «Déu vos guard») per després, amb vocació d'obertura, permetre a l'espectador ser còmplice d'una modalitat d'arqueologia on la realitat i el desig es confonen gràcies a la doble activitat de la memòria, és a dir, la constructora i l'erosiva. | **E. CAMPS**

ORLAN

▶ **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Rambla i Capella St Nicolau **Fins al 31 de gener.** De dimarts a divendres, de 10 a 14h i de 16 a 18h. Dissabtes, de 10 a 14h i de 16 a 20h. Festius, de 10 a 14h.

■ Impossible definir una artista que ha consagrat la seva existència a desmentir totes les definicions assumides per una societat enemiga dels dissidents. D'entrada, ORLAN demana que el seu nom s'escrigui tot amb majúscules perquè no vol «dissoldre's en la línia». De fet, hom no crea un personatge d'aquesta complexitat per fer-lo passar desapercebut: «Respectar-se és el primer pas per aconseguir que se't prenguin seriosament. El meu cos és part de la meva obra. Per això he sigut la primera en convertir la cirurgia en un mitjà artístic». | **E. CAMPS**

ESTRELLA TALLADA

▶ **Casa de Cultura Les Bernardes, Salt.** Carrer Major, 172. **Del 5 al 27 de novembre.** De dilluns a divendres, de 9 a 13h i de 16 a 22h.

■ Estrella Tallada Costa encarna l'artista que arriba a l'art una mica per casualitat («vaig començar a pintar –explica– perquè l'Escola d'Art va traslladar-se a darrera de casa») i en plena maduresa personal. La mostra que presenta a la Casa de Cultura Les Bernardes també arriba una mica tard: 15 anys després de la primera exposició al 7è cel de Salt, Estrella Tallada torna a treure a la llum unes aquarel·les que ens parlen dels jardins d'aigua, paradisos perduts que, malgrat tot, parteixen de referents físics absolutament reals. | **E. CAMPS**

COL·LECTIVA

▶ **Espai d'Art Àcentmètresducentredumonde, Perpinyà.** Avda. de la Grande Bretagne, 3. **Fins al 20 de desembre.** Cada dia, de 15 a 19h. Festius, obert.

■ Gràcies a la seva coherència i determinació (paraules que fa goig poder escriure, encara que només sigui de tant en tant), el centre d'art contemporani de Perpinyà Àcentmètresducentredumonde torna a regalar-nos una magnífica exposició de pintura que reincideix en la fórmula de sempre, és a dir, la que aposta pel sentit comú sensorial educat al llarg de temps. Hi ha obres de Pat Andrea, Gasem Hajizade, Haxel Pahlavi, Simon Pasieka, Jean Philippe Paty, Nazanin Pouyandeh, Léopold Rabus, Brann Renaud i Jérôme Zonder. | **E. CAMPS**

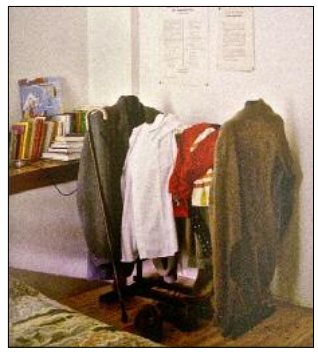

RAIMON CAMPRUBÍ

▶ **Palau Solterra, Torroella de Montgrí.** Carrer de l'Església, 10. **Del 6 de juny al 13 de desembre.** De dimarts a diumenge, de 17h a 21.30h. Tancat els dilluns (excepte si és festiu, que tancaria dimecres).

■ A diferència de Raimon Camprubí, Sophie Calle va convidar a casa seva unes quantes persones desconegudes perquè dormissin al seu llit; mentre estant, els observava i els fotografiava i, un cop desperts, els entrevistava... El català va optar per fer la operació inversa: és ell qui s'ha desplaçat a la casa dels altres i el que ha escollit el «racó significatiu» a l'hora de «profanar» intimitats. La fórmula és aparentment simple: «Allò que ens defineix és, també, allò que ens delata». | **E. CAMPS**

MONIKA ANSELMENT EXPOSA A FIGUERES I A LA JONQUERA

La pantalla indiscreta

ANSELMENT

Apropiació d'imatges
◀ El punt de partida dels treballs d'Anselment són imatges extretes de diferents mitjans de comunicació.

MONIKA ANSELMENT

▶ **Museu de l'Empordà, Figueres.** Rambla, 2. **Fins al 10 de gener.** De dimarts a dissabte, d'11 a 19h.
▶ **MUME, la Jonquera.** Carrer Major, 43-47. **Fins al 31 de gener.** De dimarts a dissabte, de 10 a 18h.

EUDALD CAMPS

■ El fet que el gruix de les obres presentades tingui com a base imatges captades fotogràficament de la televisió o d'internet, vinculades a conflictes bèl·lics, desplaçaments de població, situacions d'exili i d'immigració, fa que l'exposició d'Anselment acabi essent, en darrera instància, una reflexió crítica sobre la veracitat dels mitjans i, per extensió, sobre les diferents modalitats de consum d'informació visual que tots practiquem, la majoria de vegades, de manera acrítica i fins i tot compulsiva. La finalitat de l'exposició, segons els seus responsables, és «desvelar que les imatges no expressen necessàriament una veritat indiscutible dels fets, sinó que darrere seu operen muntatges i construccions».

AVUI (19.30H) SE CELEBRA LA CLOENDA DE LA MOSTRA D'EMILI BIARNÉS AMB UN CONCERT DE NACHO ALONSO I MARTA ROSÉS

Fi de festa i concert, amb ceràmica actual

EMILI BIARNÉS

▶ **El Túnel, Girona.** Carrer Bellmirall, 3. **Fins al 27 de novembre.** Cloenda, divendres, 27 de novembre, a les 19.30h.

EUDALD CAMPS

■ Que la civilització va néixer amb la terracota, que el contacte amb el fang és una experiència inajornable, que el foc és l'autèntic artífex de la disciplina (fins al punt que pot generar ceràmica en el paisatge sense intervenció humana: després d'un incendi o d'una erupció volcànica), que el carbonat càlcic dels nostres ossos pot ser l'inici de noves vides en forma d'objecte, o que tot allò que implica manufactura és, finalment, un contenidor de memòria on podem abismar-nos, tot plegat, i en l'ordre que es vulgui, són arguments de sobres per vindicar la contemporaneïtat de la ceràmica. Emili Biarnés ho sap i per això transcendeix, amb les seves peces, la noció limitada que massa sovint hom té de la disciplina. Aquest vespre, darrera oportunitat per gaudir-ne.